Zevende Jaargang, Nummer 6 Verschijnt vierwekelijks 8 Juni 1935

LABORISTA ESPERANTISTO
ARBEIDER ESPERANTIST

ORGAAN VAN DE FEDERATIE VAN ARBEIDERS-ESPERANTISTEN IN HET GEBIED VAN DE NEDERLANDSE TAAL

Redactie: Middenweg 226, Amsterdam-O. || Secretariaat en Administratie van de Fed. van Arbeiders-Esperantisten: Postbus W 6, Amsterdam-W. || Postgiro Amsterdam No. 144698. Gem. Giro A'dam F 930 || In België: Esschenstraat 16, Antwerpen

Abonnementsprijs f 0.75 per jaar. Voor leden gratis. Oplaag 4700 exemplaren.

AAN DE DUIZEND NIEUWE LEDEN.

Een toename van ons ledental als nooit tevoren en ongekend in de esperantobeweging, met meer dan duizend leden uit de kursussen, stemt ons allen in de Federatie en we mogen wel aannemen ook daarbuiten, buitengewoon hoopvol.

In aanmerking nemende de ongunstige tijdsomstandigheden, die hun invloed doen gelden op groei en bloei der kulturele organisaties, mogen we op deze geweldige ledenaanwas wel zeer trots zijn.

Wij begroeten namens de gehele Federatie dit duizendtal nieuwe verbreiders van ons schone ideaal, dat de volkeren van gans de wereld één van taal doet zijn, in onze rijen, opdat zij wederom de verwekkers zullen zijn van andere duizendtallen pioniers voor Dr. Zamenhofs grootse schepping.

Al degenen in onze Federatie, die aan dit resultaat hebben meegewerkt, en dat zijn er vele honderdtallen, toegewijde leden, bestuurders en kursusleiders, mogen zeker trots zijn op dit resultaat. Natuurlijk zijn we organisatorisch nog niet perfekt, maar dat we spoedig het vierduizendste lid kunnen inschrijven, is niet in de laatste plaats te danken aan ons organisatie-apparaat en de grondslag waarop het gebouwd werd.

Want het is niet het aantal leden alleen waarop wij mogen wijzen De ontwikkeling onzer leden als esperantist en internationalist heeft onze aandacht en zorg, en naast de propaganda naar buiten, trachten we binnen te dringen in de arbeidersbeweging en beijveren we ons evenzeer op meer algemeen terrein voor het bevorderen van de toepassing van het esperanto in de praktijk. En het onderwijs van esperanto aan de jeugd wordt door ons naar mate onzer krachten bevorderd.

Bekwaamt u tot een goed esperantist, al gij onze leden, werpt u op voor de groei van onze beweging, waarvan wij verwachten, dat ge die trouw blijft. Versaagt niet!

Lid geworden van onze organisatie moogt ge deze niet meer verlaten. Ons laatste kongres verzocht maatregelen te beramen, om bedanken van vele juist toegetredenen te verhelpen.

De eerste en afdoende maatregel onzerzijds is, u de belofte te vragen, de esperantobeweging, die ge nu gaat dienen, niet meer te verlaten. We rekenen er op, dat 't u ernst was met uw aansluiting en verwachten dan ook, dat ge *niet alleen toetreedt* tot onze Federatie, *maar* daar ook in *blijft.*

Hen, die te enigertijd het voornemen zouden koesteren te deserteren, willen wij voorhouden, dat nooit en te nimmer een ideaal bereikt wordt door hen, die, ongeduldig, verwachten, dat hun oogmerken nu ook spoedig zullen verwezenlijkt zijn.

Wij zullen overwinnen, maar slechts na inspanning van ons aller krachten.

TER OVERWEGING.

Van de 119 afdelingen zijn er in Noord-Holland 53, Zuid-Holland 35, Overijsel 5, Groningen en Drente 4, Limburg 4, Gelderland 3, Utrecht 3, Friesland 2, Zeeland 2, Noord-Brabant 1 en Vlaanderen 6.

Mogen we over Noord- en Zuid-Holland bijzonder tevreden zijn, hieruit konkludere men echter niet, dat er in de andere distrikten niet behoorlijk gewerkt zou zijn. Integendeel is het werken daar dikwijls moeilijker gebleken.

De provincies Noord- en Zuid-Holland zijn dichter bevolkt, en hebben het voordeel van de grote steden, waar onze beweging goed floreert. Op het „platteland" is ook daar het enthousiasme groot en de werk- en werfkracht navenant.

Het zuiden is voor ons een zeer moeilijk te bewerken terrein. En voor vele provincies vormen de slechte verbindingen een moeilijkheid bij het inrichten van eigen kursussen, een voorwaarde om te komen tot het oprichten van afdelingen met eigen kursusleiders.

Gebleken is toch, dat schriftelijke radiokursussen hierin niet voorzien en geen enkel voordeel aan de esp. organisatie brachten. In hoeverre we meer nog van onze algemene leden kunnen profiteren, dienen we onder het oog te zien.

Ook het feit, dat er in enkele provincies toch nog wel meer uit te halen zou zijn, is iets wat we nader moeten bekijken. Ons werk in die provincies wordt echter bemoeilijkt, doordat daar aktieve esperantisten lid zijn van een andere esp.organisatie, maar waarvan wij, op grond van het lidmaatschap van hun vakbond of partij, mochten verwachten, dat zij ook de arbeiders-esperantobeweging zouden dienen.

Gebleken is echter, dat wij daar desondanks, zij het wat langzamer, vaste voet krijgen.

Blijft nog Vlaanderen met zijn aparte moeilijkheden, die we ook zullen weten te overwinnen.

Deze enkele opmerkingen bij de groei van ons ledental nochtans ter overdenking en ter bespreking bij de voor te nemen acties in de groene maand.

IK BEN BLIJ ESPERANTIST TE ZIJN.

Zeventien jaren gingen heen na het einde van de grote mensenslachting. Na die rampzalige katastrofe, vrucht van mensenwil, van een koude beslissing van een handjevol regeringshoofden en diplomaten — en niet van onbehouwen, licht ontvlambare en niet te beteugelen krachten — mocht men de hoop koesteren, dat de mensheid lering zou trekken uit die verschrikkelijke, bloedige les, een ervaring rijker zou zijn en de nodige wijsheid verkrijgen om ten slotte een vreedzame wereld te scheppen.

Vergeefs die hoop....!

Ondanks het bestaan van een Volkenbond; ondanks het houden van ontwapeningsconferenties; ondanks opgeschroefde vredesverklaringen van alle dictators en ministerpresidenten; ondanks overvloed van levensbehoeften en machines om deze overvloed nog te vergroten...., ondanks alles blijkt steeds duidelijker, dat een nieuwe oorlogsramp openlijk voor onze ogen wordt voorbereid. De kentekenen daarvan, die men tot Juli 1914 kon opmerken, zijn opnieuw voor een ieder, die enige opmerkingsgave bezit, waar te nemen. Alle grote rijken der wereld, zonder uitzondering, vergroten hun legers, perfectioneren hun wapens en slaan ontzaglijke voorraden ammunitie op.

Tekenend is, dat militaire deskundigen in tijdschriften en zelfs in dagbladen met millioenenoplaag, zonder schroom en onbeschaamd opmerken, dat grote steden als Berlijn, Londen en Parijs waarschijnlijk verwoest zullen worden op de dag van de oorlogsverklaring, of misschien wel daags te voren.

In de laboratoria breken de geleerden zich het hoofd en experimenteren ijverig om de meest dodelijke, vernietigende, alles verterende gassen, vergiften, bacillen, bommen, uit te vinden. Dat is geen nachtmerrie, maar werkelijkheid. En dat doen mensen, die men op straat ontmoet, in café, schouwburg of ergens anders. Zij zien er toch niet monsterachtig uit, en zijn voorkomend, beleefd en eerlijk. Als de gelegenheid zich voordoet, zullen zij U gaarne behulpzaam zijn, en in de huiselijke kring gaan zij gewoon met vrouw en kinderen om. En toch besteden die mensen hun ganse energie, hun gehele vernuft aan het uitdenken van de verfijnste en verschrikkelijkste moordwerktuigen. Nog erger, zij zijn bereid zelf hun uitvindingen te gebruiken, te doden of te sterven, als het Vaderland dat beveelt....

„Louter de kapitalisten en de bourgeoisie zijn verantwoordelijk voor de oorlogen, waaraan zij zelf niet deelnemen", fluistert een goedgelovig kameraad me in 't oor.

't Is niet de eerste maal, dat ik dit hoorde uit de mond van geestdriftige redenaars in spannende meetings; niet zelden heb ik daarvan gelezen in arbeidersbladen. Toch is de waarheid wel even anders: In alle bladen kan men immers voorbeelden vinden van bourgeoisie en aristocraten, die als vrijwiliger dienst namen en „stierven op het veld van eer". Ook is het niet waar, dat alle bourgeoisie en hooggeplaatsten hun zonen of bloedverwanten op listige wijze van het front verwijderd hielden. Een kenmerkend voorbeeld daarvan is, dat de *vier* zonen van Doumer, een der expresidenten van de franse republiek, „als helden gevallen zijn voor het Vaderland" tijdens de jongste oorlog. Zelfs de moeders verenigden zich trots met de dood van hun kinderen. Een van hen deelde men mede, dat haar vierde en laatste zoon bij Verdun gedood was. Met droge ogen ontving zij het bericht en zei: „'t Meest spijt het mij, dat ik geen vijfde aan mijn Vaderland heb te offeren". En nu denke men niet, dat die moeder een harteloos wezen was. Integendeel, zij verzorgde en vertroetelde haar kinderen goed, toen zij thuis waren. Lange tijd ging zij diep gebukt onder hun dood en thans nog bezoekt zij hun graven en brengt ze bloemen. Maar het Vaderland eiste het....

— Welk Vaderland?

— O! er zijn er immers zo vele, maar allen zijn even bloeddorstig en afgunstig op elkaar. Die afgoden zijn alleen met mensenvlees te bevredigen en zulk voedsel vermogen hun aanbidders niet te weigeren.

Te verzekeren, dat alleen het kapitalisme oorlogen veroorzaakt, is een te oppervlakkige gedachtengang. Reeds voor het bestaan der kapitalistische maatschappij vernietigden de mensen elkaar. En bijgevolg kan men zonder overdreven zwartgalligheid denken, dat, al zal er een ander maatschappelijk stelsel heersen, er toch nog oorlogen zullen kunnen plaats vinden, als de nationalistische ideologie het denkvermogen der mensen blijft besmetten. Bij oorlogen speelt de economische factor ongetwijfeld een grote rol. Toch is deze factor m.i. in 't minst niet voldoende om te verklaren waarom mensen zich maar laten afslachten of er in toestemmen te moorden in naam der natie. Hierbij kunnen ideologische, psychologische factoren in zekere omstandigheden een zeer belangrijke rol spelen en zelfs beslissend zijn. De drang naar eeuwige roem, het zich bewust zijn van een maatschappelijke plicht, de vrees voor vreemde overheersing en 't opdringen van vreemde zeden en taal, een zeker bloedigmystieke gewaarwording uit de oertijd maakt de mensen bereid een rol te spelen in de bloedige epen (heldendichten) door alle volkeren bezongen.

De mensen zijn niet in de eerste en laatste plaats *mensen*, maar leden van een familie, een stam of volk. Dat voelen allen in meerdere of mindere mate. En in die gesteldheid schuilt de grote, latente, licht ontvlambare kracht, die groot-kapitalisten, heersers en demagogen weten te benutten om de volkeren naar de slagvelden en de slachtbank te drijven.

Men moet wel blind zijn of met opzet de ogen sluiten, om niet te zien, dat het *nationalisme* de machtigste ideekracht van onze tijd is. Daardoor konden Mussolini, Mustafa-Kemal, Pilsoedski, Hitler e.a. nationale helden zich van de regering meester maken. In naam van het zelfbeschikkingsrecht der volkeren, doodden en werden gedood millioenen soldaten in de jongste oorlog. Dit principe is een der 14 punten van den vroegeren president der Verenigde Staten, Wilson; daardoor slaagde hij er in zijn volk in de oorlog te betrekken. Hij droomde hiermee orde en vrede in de wereld te brengen.

Maar de ervaring leert elke dag weer, dat dit mooie principe praktisch niet toe te passen is. Overigens is het niets dan bedrog om de belangen van de bourgeoisie en proletariers in enige natie of staat te vereenzelvigen. Bovendien is het een gevaarlijke illusie te geloven, dat de oplossing van de wereldcrisis is te vinden in het kader der naties, met behoud hunner onafhankelijkheid en souvereiniteit.

— Maar wat wilt gij dan toch?....

— Een verwonderlijk recept, dat de wereld ogenblikkelijk zou kunnen genezen, heb ik niet. Voor geen enkel tovermiddel maak ik reclame. Een deskundige in de economie ben ik ook niet. Overigens is die wetenschap nog te nieuw en onvolmaakt, om haar principes als wetten te erkennen, waaraan men onvoorwaardelijk heeft te gehoorzamen. Het uiteindelijk doel der mensheid kent niemand; ik zie alleen maar obstakels, die haar opgang verhinderen. Een van die hinderpalen, en volgens mij niet de minst belangrijke, is gelegen in der mensen hoofd zelve. Bezien wij de huidige stand der techniek in de wereld, dan is het de nationalistische ideologie, die iedere rationele oplossing van maatschappelijke problemen in de weg staat. De trekken en aard van het nationalisme naar volk en land, zijn

Successen van onze persdienst.

Nationale bladen in het buitenland over het werk van onze Federatie.

Het is onze leden zeker wel bekend, dat verschillende Esperanto-bladen gunstig over ons propagandawerk schrijven en onze Federatie een voorbeeld noemen van 'n Esperanto-organisatie. Maar zeker weten weinigen, dat berichten over onze activiteit zelfs in de nationale kranten in het buitenland doordringen.
Vandaag zal ik het over die in Tsjecho-Slowakije hebben. Het was verleden jaar ook voor mij een aangename verrassing, toen ik, na enige malen Esperanto-bladen met mijn correspondente in Praag geruild te hebben, verschillende krantenknipsels van haar ontving, waarin tussen andere berichten ook de naam van onze Federatie prijkte. Het is niet bij de eerste mededelingen over ons werk gebleven, neen, zij verschijnen geregeld en zo zijn de abonné's van „Národni Politika" (zo heet dit tsjechische dagblad) in staat gesteld op de hoogte te blijven, van wat er in onze Federatie omgaat. Het zal voor onze lezers wel interessant zijn te weten, dat de trouwe verzorgster van deze rubriek, onlangs in dat blad een ongewoon jubileum vierde. In October 1934 verscheen namelijk haar *250e persbericht* „Uit de Esperanto-wereld". Deze onvermoeide propagandiste is de onderwijzeres Julie Šupichová, een van de eerste pioniers voor het Esperanto in Bohemen, schrijfster van verschillende leerboeken en brochures op het gebied van Esperanto.
Soortgelijke rubrieken (hele pagina's) verzorgt zij ook voor „List", het blad van de onderwijzersbond in Tsjecho-Slowakije, waarin uitgebreide mededelingen over onze kinderkursussen en onze kinderkrant „La Vojo" verschenen, en voor „Mêsîcnì Zpravodaj" (Maandelijks Nieuws), een blad voor boekenvrienden, dat in 35.000 ex. uitgegeven wordt. De redacteur van laatstgenoemd blad bood zelfs *eigener beweging* aan Mw. Šupichová een hele pagina in zijn krant aan voor de rubriek „Uit de Esperanto-wereld", iets, wat men in onze tijd, die weliswaar veel van „internationalisme" spreekt, maar deze minder bevordert, waarlijk als een witte raaf beschouwen mag.
Juist deze week kwam nog een verheugend bericht binnen, dat weer een aanwinst voor de Esperanto-persdienst betekent. Het geïllustreerde radioblad „Tyden rozhlasu" (De wekelijkse omroep) kreeg een vaste rubriek „Uit de Esperanto-wereld" van dezelfde schrijfster en het nummer van 25 Mei brengt een uitvoerig artikel over ons mooie kongres in Groningen.
Zo ziet men, wat een sterke overtuiging voor ons schone ideaal, in harmonie met grote wilskracht, kan bereiken. Hier kan men terecht met Dr. Zamenhof zeggen: Eĉ guto malgranda, konstante frapante, traboras la monton granitan.

Esperanto-eldonejoj estas petataj sendi siajn prospektojn kaj katalogojn al jenaj redakcioj en Ĉeĥoslovakio:
„Národní Politika", **Praha.**
„List svazu čsl. učitelek", **Praha-V.**, U starého hrbitova 4.
„Mêsîcní Zpravodaj", **Trebechovice pod Orebem.**
„Tyden rozhlasu", **Praha-XII**, Fochova 62.
Efo.

---

niet tot overeenstemming te brengen. Dat gaat dwars tegen hun natuur in. Bijgevolg: welke taak is meer urgent, dan te trachten die gevaarlijke ideologie te vernietigen?
Om het nationalisme te vernietigen, uit te roeien, bestaat er geen beter, doeltreffender middel, dan allereerst de taalmuren, die de volkeren scheiden, neer te halen. Het daartoe nodige middel bezitten wij. Het is ons geschonken door Zamenhof. Uit ondervinding weten wij, dat esperanto volkomen aan ons doel beantwoordt. De verbreiding, de propaganda, het onderwijs van esperanto zij dus onze dagelijkse taak. Maar vóór alles is het nodig ons in het gebruik te bekwamen. Esperanto moet voor ons niet slechts een vreemde taal zijn, die men in hotel of restaurant maar wat brabbelt. Het worde meer en meer een levende taal, waarin wij denken, redeneren en argumenteren. De kunstmatige, rationele, nationaliteitsloze taal moet zo diep in ons bewustzijn doordringen, dat het de taal is, waarin wij ons het liefst uitdrukken, waarmede wij het vreemde tussen ons en onze esp.-taalgenoten uit andere werelddelen volkomen doen verdwijnen.
In één woord, wij moeten esperantisten zijn tot in hart en nieren. Zij, die in de schepping van Zamenhof niets anders zien dan slechts een hulptaal, zijn beoefenaren van het esperanto, maar geen esperantisten. Zij hebben de diepe betekenis van hetgeen de uitdenker van onze taal heeft genoemd „de innerlijke idee van esperanto" helemaal niet begrepen.
't Is waar, dat met esperanto leugens verspreid kunnen worden en haat gekweekt. Fascisten van allerlei schakeringen gebruiken onze taal voor hun propaganda in het buitenland. Doch zij doen dat, omdat esperanto bestaat, een werkelijkheid is. Wie gelooft, dat een fascist een wereldtaal zou kunnen uitdenken? Is deze nodig om het nationalisme te vermeerderen en eeuwig te doen voortbestaan? In genen dele! Maar kan men zich een vreedzame wereld zonder grenzen voorstellen, doch zónder esperanto? Men kan dat niet.... Trek zelf de konklusie, geachte lezer....
De pest, de plaag van onze tijd is het nationalisme. Om dat met succes te bestrijden, is esperanto beslist noodzakelijk. Daarom ben ik blij esperantist te zijn. Door te werken voor onze taal, haar praktisch aan te wenden en daardoor te trachten in de geest een wereldburger te worden, heb ik de zekerheid, dat mijn tijd en energie niet vergeefs worden besteed. Ik ben blij, dat ik esperantist ben, daar het mij in staat stelt het onaangename gevoel van vreemdheid onder mensen, die een verschillende taal spreken, te doen verdwijnen. Door esperanto heb ik vrienden en kennissen gekregen in alle delen van de wereld. 't Is waar, dat ik mij door esperanto ook tegenstanders uit de meest verschillende landen op de hals heb gehaald. Maar liever tegenstand voelen en ondervinden, dan vreemdheid!...... Beledigd te worden in esperanto is mij bijna liever dan geprezen te worden in eigen taal....
't Kan zijn, dat de tegenwoordige beschaving zal ten onder gaan, zoals de egyptische, de griekse en romeinse, e. a., vergingen; misschien zal de wereldvrede nooit tot stand komen; in ieder geval heb ik in mijn geest, dank zij onze taal, dat ideale leven kunnen leiden; door mijn aansluiting bij SAT heb ik het aangename gevoel een bewust deeltje te zijn van het beginstadium ener nationaliteitsloze maatschappij, die door onze wereldorganisatie wordt gevormd.
Ja, ik ben blij, dat ik esperantist en SAT-lid ben. Al mag ik niet, zoals Zamenhof, de illusie hebben, dat esperanto de vrede aan de wereld kan brengen, dan is mijn sterke overtuiging in ieder geval toch, dat zonder esperanto de mensen zich niet zullen kunnen verbroederen over de gehele wereld. Alzo is onze taal een noodzakelijk, zo al niet geheel voldoend middel voor de vrede. Ik verheug mij er over esperantist te zijn, omdat het gebruik van onze taal mij het gevoel heeft gegeven, dat ik geen enkele verantwoordelijkheid behoef te dragen voor de afschuwelijke waanzin die nationalisten van allerlei slag thans voorbereiden.

E. Lanti.
(Vertaald uit S-ulo door Jac. van Wijngaarden.)

Bovenstaand artikel, dat onze leden reeds in S-ulo konden lezen, hebben wij gaarne in vertaling opgenomen, zodat dit lezenswaardige epistel van kdo Lanti, dat ook in andere talen reeds verscheen, een grotere lezerskring bereikt. Wij vestigen nog gaarne de aandacht op de in esperanto verschenen werkjes van de gvidinto van SAT, welke door heldere betoogtrant en zuiver esperanto in goede stijl uitmunten. (Red. L E)

ONZE TAALRUBRIEKEN.

WELKE TIJD OF WIJZE NA KVAZAŬ?

Het is m. i. een misvatting te menen, dat na *kvazaŭ* beslist een voorwaardelijke wijs gebruikt moet worden. Waaruit moet die voorwaardelijke wijs worden verklaard? Omdat de werking, die na *kvazaŭ* genoemd wordt, in werkelijkheid niet plaats plaats vindt? Maar het al of niet plaats vinden daarvan is toch niet aan een voorwaarde gebonden in een zin, die met *se* begint, zoals bij de voorwaardelijke wijs immers het geval is? *(Se mi povus, mi venus = mi ne povas, do ne venos.)*

Wat betekent *kvazaŭ* eigenlijk? Dit: het lijkt, of iets werkelijkheid is; maar toch is het dat niet. Maar *kvazaŭ* betekent niet: het lijkt, of iets werkelijkheid zou zijn, als.... En zou na *kvazaŭ* werkelijk de voorwaardelijke wijs gebruikt moeten worden, dan zou de zin met *kvazaŭ* gevolgd kunnen worden door een bijzin met *se*, waarin de voorwaarde vervat is. Dus zeg ik: *Ili faras, kvazaŭ ili laborus*, dan voelt men direkt, dat hierop onmiddellijk moet kunnen volgen: *se*... En dat bedoelen we niet! De voorwaardelijke wijs na *kvazaŭ* is dus: logisch onjuist, omdat hetgeen op *kvazaŭ* volgt, hoewel geen werkelijkheid zijnde, toch als een werkelijkheid wordt voorgesteld. *Ili faras, kvazaŭ ili laboras* = betekent: zij deden, alsof zij werkelijk aan het werk waren.

Zamenhof heeft dus zeer wel gedaan door na *kvazaŭ* een tijdsvorm te gebruiken; en schrijvers, die dat niet deden, lieten zich leiden door schijnbare logica, die geen logica is.

Dat een tijdsvorm na *kvazaŭ* volkomen op zijn plaats is, blijkt o. m. uit de volgende zin: *Li aspektas, kvazaŭ li malsaniĝus*. Wat nu? Alsof hij ziek zou worden? Of wel: of hij ziek is geworden, wordt of gaat worden? Natuurlijk een der drie laatste vormen, zodat men moet zeggen: -is, -as of -os.

Een ander argument, dat voor een vorm van tijd na *kvazaŭ* pleit, is, dat het betwijfelde werkwoord gemakkelijk door een deelwoord te vervangen is *(Li vokas vin, kvazaŭ li volas ion komuniki al vi sola = Li vokas vin, kvazaŭ* volante *ion komuniki al vi sola)*, en een deelwoord *(ante)* immers geen voorwaardelijk begrip in houdt!

Een andere vraag is, of na *kvazaŭ* een voorwaardelijke wijs gebruikt kan worden. Dat wel; als de zin is aan te vullen met een bijzin, aanvangende met *se*, b.v.: *La kaduka muro impresas, kvazaŭ ĝi tuj renversiĝus (se oni puŝus ĝin).*

Een andere opvatting aangaande de wijze van het werkwoord na *kvazaŭ* te gebruiken — een opvatting, waar ook wel wat voor te zeggen is — is deze: Gebruik na *kvazaŭ* de voorwaardelijke wijs, als het zeker is, dat de werking of toestand, na *kvazaŭ* te noemen, onwezenlijk is; en gebruik een aantonende wijs, als die werking of toestand waarschijnlijk is. Volgens deze opvatting is er dus verschil tussen de navolgende zinnen:

Li iris, kvazaŭ li estus ebria = Hij liep, alsof hij beschonken was (doch ik weet zeker, dat hij het niet was). *Li iris, kvazaŭ li estis ebria* = Hij liep, alsof hij beschonken was (en mis schien was hij het ook wel).

Hoe men ook over de wijze na *kvazaŭ* wil oordelen, zeker is het, dat men niet als regel steeds de voorwaardelijke wijs mag gebruiken. Een dergelijk gebruik zou in strijd zijn met ons taalgevoel. Men leze maar eens een werk, waar zonder uitzondering na *kvazaŭ* een voorwaardelijke wijs is toegepast, b.v.: „La Malgranda Johano", dan voelt men telkens en telkens weer het onjuiste en onlogische daarvan.

DE VOORZETSELS III.

BLIJKENS.

De zin van dit woord (= *zoals gebleken is door)* kan in Esperanto nooit duidelijk genoeg in een voorzetsel worden weergegeven, zodat men steeds een voegwoordelijke uitdrukking of bijzin daarvoor moet nemen. Wel kan men de vertaling anders schikken, en dan als voorzetsel laŭ gebruiken.

—

Voorbeelden.

Blijkens zijn verklaringen was de beklaagde geheel onschuldig = Kiel pruviĝis el liaj deklaroj, la akuzito estis tute senkulpa. Ook: El (of: laŭ) siaj deklaroj la akuzito pruviĝis senkulpa. Blijkens het jaarverslag is de staat der vereniging gunstig = Kiel pruviĝis el la jarraporto, la stato de l' societo estas favora. Blijkens zijn schrijven is hij weer genezen = Kiel pruviĝis el lia skribaĵo, li resaniĝis. Dat blijkens niet zonder meer door laŭ is te vertalen, blijkt hieruit, dat de vertaling „laŭ lia skribaĵo li resaniĝis" betekent: naar zijn schrijven te oordelen, is hij genezen. Gebleken is het dan immers nog niet.

G. J. Degenkamp.

VOOR BEGINNERS.

Onder beginnenden verstaan wij hen, die een beginkursus in het Esperanto hebben gevolgd en zich omtrent het geleerde nog eens willen opfrissen. Dit wil echter geenszins zeggen, dat deze rubriek voor anderen, dus voor hen, die reeds voor langere tijd het eindpunt van de beginkursus hebben bereikt, taboe is. Wellicht kunnen ook meergevorderden nog iets opsteken van hetgeen in deze rubriek behandeld zal worden. Wij zullen ons dan ook van harte verheugen, indien wij er in slagen door deze rubriek de algemene belangstelling te trekken. Moeilijke en ingewikkelde taalproblemen zullen wij echter niet behandelen. Dit terrein blijft overgelaten aan kdo Degenkamp, die op dit gebied in ons blad reeds lang zijn sporen verdiend heeft.

Het ligt in ons voornemen aan het behandelde telkens een korte oefening toe te voegen, welke oefening in een volgende rubriek zal worden vertaald, zodat men zelf zal kunnen konstateren, welke fouten men heeft gemaakt.

Wijkt de gegeven vertaling van de uwe af, neem dan echter niet elke afwijking klakkeloos aan, maar ga grondig na van welke denkfout een eventuele fout het gevolg is. Op die manier leert gij binnendringen in de geheimenissen van de spraakkunst.

Wanneer gij bijzondere verlangens hebt, maakt deze dan bekend aan de redactie van ons orgaan. Indien mogelijk zullen wij daar rekening mede houden.

—

Zelfstandige naamwoorden zijn benamingen van mensen, dieren en dingen. Aldus leerden wij reeds op onze eerste kursusavond. Niets eenvoudiger dan dat. Toch dienen wij er ons rekenschap van te geven, dat het begrip: *dingen* nogal rekbaar is. Een tafel, een huis, een boom, het zijn ongetwijfeld dingen. Wij kunnen ze waarnemen, bezien, betasten.

Woorden als vrede, droefheid, ijver, luiheid, stilte, slaap, leven, dood, enz. zijn echter geen dingen in de ware zin van het woord. Het zijn woorden, die een toestand, gesteldheid of eigenschap uitdrukken. In de spraakkunst beschouwen wij deze woorden niettemin als waren het dingen. Wij rangschikken ze dus onder de *zelfstandige naamwoorden.*

Al dergelijke woorden hebben in het Esperanto dus de uitgang *o.*

Pac*o*, malĝoj*o*, fervor*o*, malfervor*o*, silent*o*, dorm*o*, viv*o*, mort*o*.

Wilt gij u zekerheid verschaffen of een woord een zelfstandig naamwoord is, probeer dan maar eens of gij er *de* of *het* (la) vóór kunt plaatsen. Lukt dit, dan is het woord ongetwij-

NIEUWE UITGAVEN.

(Alles levert de Libro-Servo FLE.)

Kurs i Esperanto. Esperanto-kurso por svedoj de Dr. Szilagyi. Eldona Esperanto-asocio, Stockholm, 1935. Pĝ. 96.
Esperanto-lernolibro bazita sur direkta metodo kaj verkita en tre amuza stilo, kie ĉefan rolon ludas Adamson, fama figuro el humoristaj gazetoj. Ĝi enhavas klarigojn en sveda lingvo kaj vortareton. Ni ne dubas, ke tiu ĉi verko iĝos tre ŝatata lernolibro en Svedio.

Leteroj al juna poeto. (Brieven van een jonge dichter) van Rainer Maria Rilke. Uit het duits vertaald door A. Münz. Uitg. Literatura Mondo, Budapest. Blz. 48. Prijs: geb. f 0.75.
Filosofische beschouwingen over allerlei vragen, die hart en verstand van den mens bezighouden en die dus niet alleen de belangstelling zullen hebben voor een jonge dichterlijke ziel, maar voor ieder, die graag over verschillende problemen piekert. En wie doet het niet in de stille en rustige momenten van zijn leven?

Mia vojaĝo en Sovetio. (Mijn reis door Sovjet-Rusland) van A. Slonimski. Uit het pools vertaald door S. Grenkamp-Kornfeld. Uitg. Literatura Mondo, Budapest. Het vijfde boek van AELA voor 1934. Blz. 142. Prijs: f 1.50. Reisindrukken van de bekende poolse schrijver en dichter Slonimski, wiens hart, dat altijd van het levend socialisme klopte, in Sovjet-Rusland alles met enthousiasme beschouwd, maar wiens doordringende blik van den scepticus zich niet door de schijn liet misleiden, zoals hij schrijft. Er zullen zeker velen zijn, die met belangstelling dit boek zullen lezen.

La juda ŝtato. (De joodse staat) van Dro. Theodor Herzl. Uit het duits vertaald door Berbard Selzer. Uitg. Literatura Mondo, Budapest. Blz. 144. Prijs: ing. f 1.35, geb. f 2.10.
Het boek, dat ook de levensgeschiedenis en het portret van den schrijver bevat, biedt het programma van het moderne zionisme, d.i. de beweging, die de millioenen joden over de gehele wereld verstrooid, in Palestina, het vaderland van hun voorouders, wil samenbrengen om een joodse staat op te bouwen.

Auli. Origineel in Esperanto door Hendrik Adamson. Uitg. Literatura Mondo, Budapest. Het zesde boek van AELA voor 1934. 88 blz.; ingen. f 0.80, geb. f 1.50.
Een schets van een estlandse knaap Auli, waarin de achtergrond het karakteristieke leven in Estland weergeeft.

Vivo de Arnaldo (Mussolini). Het leven van Arnaldo (Mussolini) van Benito Mussolini, uit het italiaans vertaald door K. Kalocsay. 108 blz. Uitg. Literatura Mondo, Budapest. Een werk van den italiaansen dictator, waarin men vanzelfsprekend ook veel over de hedendaagse politieke richting in Italië leest. Moet men in de vertaling van dit boek persoonlijke sympathie van den Hongaar Kalocsay zoeken of propaganda voor het fascisme?

Dekdu poetoj. (Twaalf dichters), samengesteld door K. Kalocsay. Uitg. Literatura Mondo, Budapest. Het zevende boek van AELA voor 1934. 128 blz. Prijs: ing. f 1.25, geb. f 2.—.
De dichter Kalocsay leidt den lezer door den hof van de oorspronkelijke Esperanto-poëzie en doet hem de lyrische vruchten genieten der dichters van verschillende nationaliteit.

---

feld een zelfst. naamwoord. *De* vrede, *de* droefheid, *het* leven. Een uitzondering moeten wij maken voor eigennamen. Hoewel ook eigennamen zelfstandige naamw. zijn, plaatst men voor deze in de regel geen lidwoord. Men spreekt van „Willem”. Nimmer zegt men „*de* Willem”. Men zegt, sprekende over het orgaan „Sennaciulo”, nimmer „la Sennaciulo”.

Wat een *bijvoeglijk naamwoord* is, behoeft, na hetgeen wij hieromtrent geleerd hebben, geen nader betoog. Wat wij bij beginnenden echter nog al eens kunnen waarnemen, is, dat zij somtijds uit het oog verliezen, dat het bijvoeglijk naamwoord in getal met het bijbehorende zelfst. naamw. overeenkomt.
Wij weten, dat, wanneer het zelfst. naamw. enkelvoud is, ook het bijvoeglijk naamw. in het enkelvoud staat. *Bona libro, lerta knabo.* Staat het zelfst. naamw. in het meervoud, dan moet het bijbehorende bijvoeglijk naamw. ook in het meervoud staan. *Bonaj libroj, lertaj knaboj.* Nu wordt er in die gevallen, waar bijvoeglijke naamw. en zelfst. naamw. in elkanders onmiddellijke nabijheid voorkomen, weinig tegen de geldende regel gezondigd. Anders wordt het echter, indien het bijvoeglijke naamwoord niet direkt in de nabijheid van het zelfst. naamw. staat.
Bij het vertalen van een zin als: „De aanbevolen boeken zijn duur”, is de beginneling vaak geneigd, wanneer hij aan het vertalen van het woord „duur” toe is, te vergeten, dat duur iets zegt van de boeken. *Duur* is echter een bijvoeglijk naamw., dat behoort bij het meervoudige woord *boeken* en bijgevolg eveneens de meervoudsvorm *j* vereist. Dus: „la rekomendita*j* libro*j* estas multekosta*j*”. Men onthoude goed, dat regel is: bijvoeglijke naamw. komen in getal met bijbehorende zelfst. naamw. overeen. Toch kan het gebeuren, dat bij een meervoudig zelfst. naamw. enkelvoudige bijvoegl. naamwoorden voorkomen. Bijv. „De heer N. is leraar in de franse en engelse talen”. (In het nederlands zegt men gewoonlijk: „franse en engelse *taal*”.) Men ziet, hier is oppassen de boodschap. De franse taal is één taal en de engelse ook één taal. Eén en één is twee, dus meervoud. Wij vertalen deze zin aldus: „Sinjoro N. estas profesoro en la franc*a* kaj angl*a* lingv*oj*”.

Zo kan het ook voorkomen, dat twee zelfstandigheden door één bijvoeglijk naamw. worden bepaald. Vertalen wij een zin als: „Het geschenk bestond uit een gouden horloge en dito ketting”. Een horloge is een voorwerp en een ketting eveneens.
Wij hebben het dus over twee voorwerpen. Beide zijn evenwel van goud. Wij krijgen dus: „La donaco konsistas el ora*j* poŝhorloĝo kaj ĉeno”.

De *onbepaalde wijs* van een werkwoord wordt gevormd van het stamwoord met toevoeging van *i*. Lern*i*, vok*i*, parol*i*.

De *tegenwoordige tijd* door *stam* plus *as*. Lern*as*, vok*as*, parol*as*.
Alles weer uiterst simpel. Toch zien wij nog wel eens, dat een nieuweling ontspoort. „De jongens leren”, zien wij wel eens vertaald door: „la knaboj lerni”; „wij roepen”, door „ni voki” enz.

Hoe komt dat? Wel, wij leren of vinden in woordenboeken: „leren = lerni; roepen = voki; spreken = paroli”. Moeten wij nu vertalen: „ik *leer*”, dan valt onmiddellijk het verschil tussen de onbepaalde wijs „*leren*” en tegenwoordige tijd „*leer*” duidelijk in het oog. Zo ook „*roepen*” en „hij *roept*”.
Tussen de onbepaalde wijs *leren* en de tegenwoordige tijd: „de jongens *leren*” bestaat in het nederlands echter geen verschil. Beide vormen zijn *leren*. Zo ook *roepen* (onbep. wijs) en „wij *roepen*” (tegenw. tijd). Vandaar dat sommigen geneigd zijn bij het vertalen aldus te werk te gaan: De jongens leren; „de” = la; „jongens” = knaboj; „leren” = lerni; dus: „la knaboj lerni”. Natuurlijk is dit absoluut verkeerd. Als ik zeg: „de jongens leren”, betekent dit, dat zij met leren bezig zijn, dus nu (d. i. in de tegenwoordige tijd) leren. Tegenwoordige tijd is *as*. De vertaling moet dus luiden: „La knaboj lern*as*”. Zo ook: wij *roepen* = ni vok*as*. Zij *spreken* = ili parol*as*.
Men ziet: „opletten en nadenken” is de boodschap.

—

Ter vertaling.
Frans, duits en engels zijn de zogenaamde (tiel nomataj) moderne talen. Des nachts slapen wij. Een zilveren lepel en een dito vork. Rode tulpen en witte rozen. In de lente zingen de vogels de ganse dag. Een leerboek en een leesboek zijn twee boeken. De lange en de korte wijzer van de klok. Op de schrijftafel ligt een rood en een blauw potlood. Op de schrijftafel ligt een pen en een potlood. Kinderen spelen en stoeien gaarne. Lezen, spelen, rekenen, tekenen, zingen zijn werkwoorden. Een spaanse en 'n italiaanse postzegel. Buitenlandse postzegels. De rode en de groene vlag. Vele rode en groene vlaggen wapperen in de wind. Ik vraag en zij antwoorden. Grote en kleine bomen. Een grote en kleine boom. Kinderen zijn jong. Grootouders zijn oud. In de herfst zijn de bladeren van de bomen geel.

Jac. Lem Jr

Aan de abonné's.

van La Progresanto en hen die zich alsnog abonneren.

45% korting op de boeken.

In ons Groninger kongres verzocht men ons de voor L P benodigde boeken goedkoper beschikbaar te stellen. Wij hebben ons tot de uitgevers gewend en bij afname van grote kwantums zodanige prijzen bedongen, dat we in staat zijn een

speciale aanbieding te doen

voor de abonné's van La Progresanto ons maandelijks studieblad. Wenst men zich alsnog te abonneren, dan kan men dat nog doen.

Wij kunnen echter *slechts aan 250 nieuwe abonné's* de reeds verschenen nummers naleveren.

De prijs van een jaarabonnement is voor leden der Fed. slechts f 1.25. (Niet-leden f 2.—.)

En ziehier nu de aanbieding.

Voor f 9.— boeken betaalt men slechts f 5.—. Voor f 18.— boeken f 10.—, franko thuis bezorgd.

Wil men in termijnen betalen, ook goed. Onze Libro-Servo rekent daarvoor niets meer. De betaling moet dan minstens f 1.— per maand bedragen, prompt bij de bestelling der boeken, en voorts elke maand op tijd voldaan worden, zodat over 5 of 10 maanden *alles betaald is.*

Wij hebben twee series gemaakt, A. en B. Uit elk dezer series mag men *voor f 9.—* boeken kiezen en betaalt dan *slechts f 5.—.*

Wil men beide series, dan doe men een keus uit beide elk voor f 9.— en betaalt in totaal *voor f 18.—* boeken maar f 10.—.

Hetgeen men boven de f 9.— of f 18.— komt, moet dadelijk geheel bijbetaald worden.

Hier is nu een gelegenheid om *met 45% korting* in het bezit van een goede serie esp.boeken te komen. Zijn er boeken bij die ge al hebt, welnu, dan neemt ge een of twee series samen, of iemand neemt een boek van u over.

EN NU, ZOEK UIT!

Serie A:

Orszesko, Marta (vert. Dr. Zamenhof)	f 1.80
F. Schiller, La Rabistoj „	- 1.10
Shakespeare, Hamleto „	- 0.75
Voltaire, Kandid	- 0.90
J. Baghy, Viktimoj	- 2.40
Rider-Haggard, Luno de Israel	- 1.75
A. S. Puŝkin, Kapitanfilino	- 0.90
J. Forge, Abismoj	- 1.10
E. Privat, Vivo de Zamenhof	- 1.35

Serie B:

G. P. de Bruin, Gvidilo tra la Esperanto-movado	f 0.40
G. J. Degenkamp, Konsilanto pri la esperanta gramatiko	- 0.85
F. Faulhaber, Tra la Labirinto de la gramatiko	- 2.50
L. L. Zamenhof, Lingvaj Respondoj	- 0.75
„ Fundamento de Esp.	- 0.35
E. Privat, Historio de Esperanto, deel I, geb.	- 1.35
deel II, geb.	- 3.25
K. Kalocsay, Lingvo Stilo Formo	- 0.75
Prof. Cart, Vortoj	- 1.50
Prof. W. E. Collinson, La homa lingvo	- 0.60

Bestellingen en betalingen aan

Libro-Servo F L E, Postbus O. 50
Amsterdam O., Postgiro 111278.

Reis SAT Kongres Parijs.

Voor een goede organisatie en om teleurstellingen te voorkomen, verwachten wij nu spoedig aanmelding van deelnemers aan reisgelegenheden naar het SAT-kongres in Parijs. Vooral omdat de meesten reeds hun

Placo de la Konkordo kaj Parlamentejo.

vakantie hebben kunnen regelen, zal dit des te gemakkelijker zijn.

Voor de touringcar die uit Amsterdam zal vertrekken, hebben wij reeds successen kunnen boeken. Het blijkt, dat men de propagandistische waarde voor onze beweging om te reizen per touringcar ten volle beseft.

De treinreizigers moeten zich voor nachtlogies wenden tot het OKK in Parijs. Prijzen en tijden voor de treinen zijn in de vorige LE vermeld.

Voor de deelnemers die per gemeenschappelijk paspoort reizen, ontvingen wij de mededeling, dat men in plaats van 't bewijs van Nederlanderschap, ook ieder ander officieel document met gestempelde foto zal kunnen gebruiken. Reeds is voldoende een legitimatiebewijs der posterijen waarvan de prijs slechts 40 cent bedraagt.

In afwachting van spoedige aanmeldingen en vele deelnemers

J. PREKER,
Smaragdstr. 5[3], A'dam (Z.). Postgiro 239362.

Al Eksterlando.

Ĉar nia gazeto aperas propagandcele plej grandparte en la nacia lingvo, ankaŭ ĉar nia Federacio, al *ĉiuj* siaj anoj senpage liveras, krom ĉi tiu gazeto la monatan gazeton Sennaciulo, ni publikigos esperantlingve la plej gravajn progresojn el nia lando en ĉi tiu angulo.

Laborista esp. movado.

Pri la laborista esp. movado vi jam povis legi la detalajn raportojn en nia gazeto de la pasintaj monatoj. Se oni ne ricevis ĝin, tiam bonvolu peti senpagan ekzempleron.

Preskaŭ 4000 membroj.

La membronombro de nia Federacio kreskis en la lastaj monatoj, kiel rezulto de la multaj kursoj, per pli ol mil membroj.

Nun la membronombro estas 3879 en 119 sekcioj.

Laŭ nombro ĝi sola estas tiel forta kiel ĉiuj aliaj nederlandaj societoj kune. Finance kaj en agadpovo, en la propagando, en la vendado kaj eldonado de esperantaĵoj, nia Federacio superas ĉiujn aliajn.

Radio-sukceso.

La Asocio de Radio-Amatoroj en Nederlando (VARA, Hilversum, Holando) disponigis al ni elsendtempon ĝis *Aŭgusto 1936,* do por pli ol tuta jaro.

La disaŭdigoj okazas ĉiun dusemajnan sabaton 6.10a horo MET, dum 20 aŭ 30 minutoj en esperanto kaj en la nederlanda lingvo.

8 kaj 22 Junio: G. J. Degenkamp recenzas literaturon.

6 Julio: N. Nathans, sekr. ITF, parolado por la transportlaboristoj.

20 Julio: J. Willekens, parolado por Flandrio.

3 Aŭg.: C. Hettema, parolado por la frisoj.

17 Aŭg.: R. Israëls, parolado por la blinduloj.

Bonvolu atentigi viajn anojn pri tio, ke ni siatempe pritraktas antaŭ la mikrofono demandojn aŭ temojn, kiuj interesas la aŭskultantojn.

Oni skribu al nia redakcio.

Algemene Nederlandse Esperanto Examen-Commissie.

De la taskoj, disdonitaj inter la kandidatoj de la ekzamenoj en Rotterdam kaj Utrecht, postrestis kelkaj ekzempleroj, nome A 1, 2, 3, 4, 5 kaj B 1, 2, 3. La 2 serioj kune estas haveblaj por 25 cendoj, je antaŭpago en poŝtmarkoj ĉe W. A. Smith, Rokin 57, A'dam C.

Uitslag examens.

Op 5 Mei te Rotterdam. Opgekomen voor **Diploma A** 39 candidaten.

Geslaagd 21 n.l. A. Stolk, M. C. Henkens, A. W. v. d. Starre, M. Drinkwaard, H. L. van Woerden, P. J. Tierolf, allen te Rotterdam, L. H. van Benthem, L. N. Dekker, A. Kiewiet, J. J. C. Kok, W. de Horn, A v. d. IJssel, L. Velders, allen te Den Haag; H. Oosthoek, B. Weber, beiden te Vlissingen; N. J. Holster, Middelburg; F. Kalisvaart, Vlaardingen; D. Varkevisser, J. G. Meere, beiden te Scheveningen; A. v. d. Lecq, A. Adriaansz, beiden te Gouda.

Voor diploma B opgekomen 4 candidaten. Geslaagd 3, n.l.: J. Worms te Den Haag, L. Kasje, Hoek van Holland en M. L. Dekker, Purmerend.

De e.v. examens worden gehouden op 16 Juni te Rotterdam, 22 Juni te Leeuwarden en 7 Juli te Amsterdam. Aanmelding en verkrijging van gratis prospectus aan bovenstaand adres.

„Sennacieca Revuo"

Multaj el niaj federacianoj certe ankoraŭ scias, ke „Sennaciulo" iam aperis semajne. Gekdoj, ni povas ĝoji, ke SAT ankoraŭ vivas, spite al ĉiaj obstakloj, ni povas ĝoji, ke por ni, laboristaj esperantistoj, eblas aboni veran mondgazeton laboristtendencan, sed plene kontentaj ni ne povas esti, ni ne estu. Kaj mi havas la konvinkon, ke, se ĉiu lab. esperanto bone komprenus sian taskon, jam nun „Sennaciulo" ree povus aperi semajne.

Nia tasko, kiel esperantisto, ne nur ampleksas la landan organizon, ĉar esti esperantisto signifas, esti mondlingvano kaj komprenu, ke la intern. esperanto-organizo certe estas tiel grava kiel la landa. La lasta havas la taskon propagandi kaj instrui la lingvon en difinita lando. Sed por la praktikado de la lingvo ni bezonas la mondon, la tutan mondon, kaj por tio mondorganizo nepre necesas. Esperanto kaj internaciismo, mondismo aŭ sennaciismo estas aferoj nedisigeblaj. Ni do havas la moralan devon zorgi, ke tiu mondorganizo povas flori kaj kreski. Ĉiuj lab. esperantistoj al tio helpu kaj ili povas helpi per sia aliĝo kaj abono al la gazetoj. Vi povas kompreni, ke la nuna tempo por lab. mondorganizo estas tre malhelpa kaj nur kun la plej granda forto-streĉo SAT povas teni sin, ĉar en la landoj, kie la teroro regas, SAT perdis siajn membrojn. Nur en kelkaj landoj la laboristaj povas aliĝi. Ankaŭ ni apartenas al tiuj kaj tial nun sur nia dorso kuŝas la grava tasko iel subteni SATon, precipe ĉar multaj el niaj eksterlandaj gekdoj ne plu povas fari tion. Tiun moralan devon ni neniam forgesu.

„Sennaciulo" reaperu semajne! Jen nia devizo.

Kiel ĝi estas realigebla? Laŭ mi per amasa abono al „Sennacieca Revuo", kiu ne estas ordinara gazeto, sed 16 paĝa periodaĵo.

Kiam vi en ĉi tiu monato pagas 1.25 guldenojn, vi ricevos la en ĉi jaro ankoraŭ aperontajn numerojn. Tiu prezo nur validas por federacianoj.

Se vi samtempe volas aliĝi, tiam vi pagu 2.75 guldenojn kaj 30 cendojn por aliĝo. La pagmaniero estas tre facila. Prenu ĝirbileton kaj adresu jene: 's Gravenhage 211533 SAT 67 Avenue Gambetta, Paris 20.

Ankaŭ via peranto aŭ mi volas por vi ekspedi la monon. (Aldonu sur la dorsa flanko de la ĝirbileto por kio la mono estas). Komprenu vian taskon, gekdoj! Agu tuj! Per via abono vi ankaŭ helpas al niaj kdoj, kiuj pro senlaboreco nepre ne povas oferi ion, ĉar viajn legitajn numerojn vi povas prunti al ili.

Amase abonu al „Sennacieca Revuo"!

B. W.

„SENNACIULO" respondas..

Forte admirante la energian kaj kuraĝan laboron de NFLE, kies jus pasinta Kongreso en Groningen pruvis la solidan bazon de ĝia ekzisto kaj estonto, la Plenum-Komitato de SAT esprimas sian dankon speciale al tiuj kamaradoj, kiuj defendis tiom varme la interesojn de nia asocio dum la tagoj de la kunvenego.

La Plenum-Komitato de SAT siavice deziras alporti kelkajn argumentojn kaj klarigojn. Plurfoje la Redakcio de la SAT-Organoj turnis sin al la membraro kaj legantaro kun la peto kunlabori kaj laŭtiĝi kritikojn. Ĝi ricevis tiajn, sed bedaŭrinde ĉiam tre laŭdajn. „Bedaŭrinde", jes, ĉar la Redakcio kvazaŭ sentis sin ĉe la ekstremo de la perfekto, kvankam absoluta perfekto ne ŝajnas al ĝi ebla. Kun despli granda intereso ĝi legis la kritikojn de la kamaradoj en Haarlem kaj prenis noton, ke ni devas honti pri la enhavo de S-ulo. Diversaj artikoloj estas sub ĉia nivelo." Finfine pajlero, kiu la Redakcio, kvazaŭ dronanto, avide kaptas! Jen eblo al plua perfektiĝo, al progreso! Ambaŭmane aplaŭdante la Redakcio deklaras, ke ĝi volas levi S-ulon „sur nivelon" kaj se eble super ĝin.

Tiu deklaro estas farita plenserioze. Estus ja sensencaĵo supozi, ke Redakcio de gazeto kaj estraro de organizo en utiligus ĉiujn fortojn, kiuj estas kapablaj progresiĝi la efektiviĝon de la idealoj deklaritaj kiel ĝiaj celoj. Nur unu sola punkto kontraŭstaras al tia utiliĝo: La redakcio ne estas ĉionscia, kaj precipe, ĝi ne povas leĝi la pensojn sur la frunto de mutulo. Se „diversaj artikoloj estas sub ĉia nivelo", se „kelkaj artikoloj povas pli bone esti neskribitaj", tiam la Redakcio eble konsentos, se ĝi scius, kiaj el inter la multaj skribitaj artikoloj estas celitaj per tiuj juĝoj.

La kamaradoj el Rotterdamo I prave diras, ke la situacio de la redakcio estas malfacila. Unue ĝi ne povas ĉerpi el abunda materialo kaj tiel povas selekti el la bono la plej bonan. Due, kamaradoj sendintaj manuskriptojn tre ofte juĝas tiom altvalora sian spiritprodukton, ke ili vidas nur malicon malantaŭ la rifuzo de la Redakcio kaj ĉagrenite konservas la plumingon en la tirkesto, reuzante ĝin nur por skribi gratulkarton okaze de la Nova Jaro.

Skribi artikolojn estas speco de arto, kiun oni povas lerni. Neniu el ni finlernas ĝin kaj la diferencoj estas nur gradaj. Sed lernado necesigas ekzercadon. Por ne tute senkuraĝigi tiajn lernemajn kamaradojn, ni ofte uzas fragmentojn el tiaj artikoletoj sub la rubriko „El nia leterujo".

La publikiĝo de la spritaĵoj, tiom forte kaj prave kritikitaj, estis fakte akcidento, riparita jam antaŭ la kritikoj en la redakcio mem per la kategoria decido, ne plu aperiĝi similaĵojn.

Se la kamaradoj el Haarlem per sia kritiko al S-ulo faris servon al ĝi (se sekvos ankoraŭ la dezirita dokumentiĝo), ilia malŝata sinteno al SAT, al kiu ili profetas morton, profetita cetere de pli fortaj kontraŭuloj, kaj ĝis nun tamen ne veninta, estas malpli afabla. Se NFLE per sia helpo, kune kun aliaj frataj organizoj, organizoj, apoĝis SAT en tiu momento, kiam ĝi estas atakita samtempe de la progresanta faŝismo en landoj kiel Germanio kaj Aŭstrio unuflanke, kaj de la partikomunista opozicio aliflanke kun la celo detriu ĝin, tiam oni povas vere nur admiri tiun solidaran agon, kiu sukcesis konservi la unikan internacian organizon de la laboristaj esperantistoj en kiu, ĉiuj samklasanoj diverstendencaj trovas sian hejmon.

Tiuj mil neholandaj membroj dissemitaj en la mondo kaj batalantaj sub malfacilaj cirkonstancoj rigardas fidoplene al tiu forta bastiono de la nederlanda laborista esperanto-organizo, kiu en libera konvencio donis sian manon al SAT, tiel asekurante renaskiĝon de la laborista esperantismo. Prave kdo Veen vokis „Honoron al ili!" Kaj ni aldonu: Horon al NFLE!

H. Platiel.

Na Valencia-Parijs!!

Komt! komt! klonk de roep tot de arbeiders in de gehele wereld. Komt naar het SAT-kongres. De nieuwe maatschappij wordt opgebouwd ondanks crisis, ondanks terreur, ondanks alles wat de arbeidende klasse tracht neer te slaan in haar opgang.

Verder moeten we. We moeten elkaar leren verstaan en begrijpen. Want het spreken van éénzelfde taal is niet voldoende, we moeten ook hetzelfde kunnen aanvoelen. De *gemeenschappelijke taal Esperanto* is het technische middel, de sleutel, waardoor dit bereikt kan worden.

Met deze gevoelens vertrok een karavaan van 100 Nederlanders naar het schone zuiden met hooggestemde verwachtingen omtrent de vrienden, die ze daar zouden ontmoeten, dragers van dezelfde gedachten, als waarvan zij mede vervuld waren.

Hoog gespannen waren hun verwachtingen. Het zuidelijke bloed straalde bereids naar het Noorden en zette de koude Nederlanders in vlam.

Het was een bijzondere propaganda deze autotocht met vier autobussen, versierd met Esperanto-vlaggen en opschriften, uitdragende de gedachten van Dr. Zamenhof.

Wonderlijk zo'n reis: indrukken krijg je te veel om in eens te verwerken; het ene verdringt het andere.

En toch loopt er één lijn door; het gemeenschappelijke mens zijn. Want overal zie je dezelfde strijd van mensen tegen de crisis, genuanceerd naar plaatselijke omstandigheden.

Trekken met zo'n troep. Wat is dat leerzaam!

En de avondwandelingen in omgeving, waar je nooit geweest bent; uitroepen van de jeugd die dartelt. Te zien hoe ze genieten en verheugd zijn; en dan de sterren die in het bos zo mooi uitkomen.

Het is te veel om te zeggen.

En dan al dat gemopper over het eten en drinken in den vreemde:

Maar op de vraag of ze nogmaals mee zouden gaan, zei iedereen „gaarne"; het was te mooi en te heerlijk om dat niet nog eens te beleven.

En nu na Valencia.... Parijs!

We hebben het toch beloofd aan onze spaanse vrienden ? !

Komt allen op naar de stad, waar de „Geschiedenis van Europa" gemaakt is. Komt naar het kongres. Komt naar de historische stad. Bestudeer eerst haar geschiedenis voor ge gaat. Lees over de „Franse Revolutie, over Napoleon en verder.

Parijs, daar klopt het hart van Europa!

Parijs, niet de vermaakstad voor een decadente bourgeoisie, maar het Parijs van de werkers!

Gaat gij allen, jonge mensen, per fiets of anderszins!

Wees dan niet ziende blind en horende doof!

Iru al Parizo! Ir. G. Cool.

Voor P. T. T.-personeel.

Op ons verzoek om het PTT-personeel in de gelegenheid te stellen hun vakantie zodanig te regelen, dat deelname aan het SAT-kongres mogelijk is, werd door den directeur-generaal der PTT gunstig beschikt.

Mededelingen van het Federatiebestuur

Secretariaat en Administratie: Postbus W. 6, Amsterdam (W.), Postgiro Amsterdam Nr. 144698. Libro-Servo: Postbus O. 50, Amsterdam (O.), Postgiro Amsterdam Nr. 111278.

1000 nieuwe leden!

Naar de 4000!

Het gaat goed met onze Federatie. En dat het goed gegaan is met onze kursussen, blijkt wel uit de ledenwinst, waarover wij niet mogen klagen.

Duizend leden uit onze kursussen, dat resultaat mag gezien worden.

We tellen nu *3879* leden, waarvan *3744* in de afdn, 96 algemene leden en 39 simp. leden-organisaties.

En verscheidene afdn hebben daarnaast nog kindergroepen.

Nog een klein rukje en we hebben de *4000!*

Dank zij de inspanning van aller krachten, de aktiviteit van de meeste kursusleiders, afd.- en distriktsbesturen mogen wij een succes boeken als geen enkele andere esperanto-organisatie mocht bereiken.

Nog steeds nieuwe afdelingen.

Nu reeds 119.

Wederom werden 9 afdelingen opgericht, n.l. Almelo, Amsterdam 18, Heilo, Helder, Koedijk, Kwadijk, Middelburg, Middelie en Santpoort.

Lidmaatschapsbewijs.

Hebben alle leden het al? Het is verplicht dit te bezitten.

Kantaro.

Deze verschijnt ongeveer einde der maand in 96 pagina's.

Het aantal pagina's is dus belangrijk groter dan de bestaande kantaroj en in het geheel beter.

Daar wij *5000* stuks laten drukken, kunen we de prijs op 25 cent laten, maar bovendien aan de afdelingen *20% korting* toestaan.

Kunnen we rekenen op ieder lid een kantaro?

VARA.

Van de Vara ontvingen wij het verheugende bericht, dat wij op uitzendtijd kunnen rekenen tot Augustus 1936. Hiervoor gaarne een woord van hartelijke dank aan het Vara-bestuur.

Van de administratie.

Alle veranderingen in de ledenlijst, abonnementen, enz., adresseren aan: Adm. FLE, Postbus O 50, Amsterdam O.

De ledenlijsten worden 15 dezer ter invulling verzonden. De afd.secr., die op 18 dezer nog geen lijst(en) heeft ontvangen, melde dit *onverwijld* aan de administratie.

Zend *alle* lijsten *uiterlijk 5 Juli* terug.

Men leze nauwkeurig de aan de ledenlijsten toegevoegde aanwijzingen.

Bij adresveranderingen vermelde men *ook het oude* adres en vermijde dubbele opgave, daar dit *dubbel werk* betekent.

Indien leden dit persoonlijk doen, dan vermelden van welke afd. men lid is.

Zo mogelijk, zende men alles in duplo, zodat wij het tweede ex. aan SAT kunnen zenden.

Bedanken als lid is slechts mogelijk, bij het *einde van een kwartaal.*

Dat moeten de oude afdn toch weten! (Zie Fed. Reglement, art. 8 b.)

UIT DE FED. BEST. VERG.

Kort verslag vergadering 30-4 en 15-5-'35.

Na opening heet de voorzitter welkom het nieuwe bestuurslid G. Vrees. Aan het scheidende lid, kdo De Lange, wijdt hij enige hartelijke woorden. Enige veranderingen in het bestuur vinden plaats, zodat Vrees 2e secretaris wordt en kdo Alings 2e voorzitter. Kdo Prent neemt het werk van De Lange over. Verschillende kongresbesluiten en -wensen worden behandeld. Het Reglement wordt, gewijzigd, herdrukt in 5000 ex. Kdo Lem zal de rubriek voor beginners in LE verzorgen. Van het lid A. Reber uit Rotterdam gewerd ons het verzoek tot uitgave van haar leerboek. Daar kdo G. P. de Bruin reeds een nieuw leerboek voor de Fed. in bewerking heeft, kan tot uitgave van een derde leerboek dit jaar, waarvan het Fed.-bestuur zelfs nog geen inzage kreeg, niet worden overgegaan. Enige verzoeken om studiemateriaal en andere zaken werden afgedaan. Besloten werd 25 gulden subsidie aan den SAT-peranto toe te staan en een zelfde bedrag aan het Lingva Komitato.

Kdoj Faulhaber en Alings brengen verslag uit van de conferentie met LEEN bij den regeringsgedelegeerde, den heer Van Andel inzake de examens. Onze wensen en bezwaren brachten wij wederom ter kennis. De heer v. A. meende ook de NEG in zijn ontwerp voor de regeling der esp. examens te moeten betrekken.

Daar NEG geen bestaansrecht heeft, eerst enige maanden bestaat en voorts omtrent deze vereniging niets bekend is, kunnen wij haar niet erkennen en zou ook bij vertegenwoordiging dezer groep in het Examencomité de verhouding toch ongelijk worden. Overigens vestigden wij o.a. de aandacht op de „oneerlijke concurrentie" bedreven door het NEG-NK examencomité, met de haar onrechtvaardig toegewezen regeringsgedelegeerde.

Kdo Alings zal voor het Fed.-bestuur aanwezig zijn, op de „interdistrikta-kunveno" in Gent, op 18 Mei. Voor de abonné's van „La Progresanto" zullen wij trachten een pakket studieboeken te leveren, tegen lager prijs. De datum van de konsilantara kunveno wordt vastgesteld op 21 Juli.

Vergadering 28-5'35.

Na afdoening der voornaamste korrespondentie brengt kdo Alings verslag uit van zijn bezoek aan de vergadering der Belgische distrikten.

De regeling der financiën aldaar gaat voortaan via onze secretaris voor België, kdo Roelants. Een gelukstelegram zond het Fed.-bestuur aan kdo Slavenburg bij zijn 70e verjaardag en een telegram aan het N.V.V.-kongres op welks agenda wij een esperantovoorstel aantroffen. Derhalve werden aan de talrijke afgevaardigden onze brochures en ander prop.-materiaal, benevens onze „Groninger" resolutie met begeleidend schrijven, ter hand gesteld.

Een groep PAS-leden te A'dam, die de steun hunner organisatie hebben en daarin een eigen terrein vinden, wordt als faka sekcio toegelaten. De afdn. Aalsmeer en Bautsch-Terwinselen, die hun financieele verplichtingen ernstig verwaarlozen en op geen enkele korrespondentie ooit antwoorden, zal worden medegedeeld, dat bij niet voldoening vóór 1 Juli, zij tot royement zullen worden voorgedragen.

Kdoj Degenkamp en Faulhaber zullen door de Fed. worden candidaat gesteld voor het Lingva Komitato.

Van een schrijven van dit LK, dat Nederland slechts recht heeft op niet meer dan **twee** vertegenwoordigers in het LK wordt met bevreemding kennis genomen, daar er nu reeds 6 leden in zitting hebben, waarvan onlangs nog één lid is toegelaten op grond van een voordracht door zijn nederlandse kollega's LK-anoj!

Tot de uitgave in 5000 ex. van de Esp. zangbundel zal nu worden overgegaan.

Afd. Zaandam wordt een toelage verschaft gelijk aan 3 maanden contributie, wegens onverwacht grote uitgaven voor kursuslokalen.

Met verheugenis werd kennis genomen van de oprichting van verscheidene afdn. en de groei met vele honderdtallen leden, uiting van de blijkbare aktiviteit van vele afd.- en distriktsbesturen, leden en kursusleiders.

Van de Vara kwam het verheugend bericht, dat de esperanto-uitzendingen werden verlengd tot Augustus van het volgend jaar!

REGLEMENTWIJZIGINGEN.

(voor bezitters van het oude reglement.)

Aan art. 7 voege men toe (besluit 1934).

Leden kunnen slechts zijn zij, die de 16-jarige leeftijd bereikt hebben.

Aan art. 11 toevoegen:

f. elk plaatselijk distrikt van meer dan twee honderd leden heeft een vertegenwoordiger in de Federatie-Raad.

Aan art. 12 tussen de eerste en tweede alinea (dus na de zesde regel).

De plaatselijke distrikten, welke 200 of meer leden tellen, kiezen elk één lid in de Federatie-Raad. Voor de berekening van het aantal Federatie-Raadsleden, te kiezen door het provinciaal distrikt, worden 200 leden in mindering gebracht.

Art. 13 sub k wordt gewijzigd als volgt:

k. telkenjare wordt in het kongres een kaskontrole-commissie benoemd, bij voorkeur uit leden, woonachtig in de plaats, waar het Federatiebestuur gevestigd is.

Nieuw artikel 18.

(Het oude art. 18 wordt 19 enz.)

Examens.

Art. 18.

a. Het Federatiebestuur benoemt, onder verantwoording aan de Federatie-Raad en kongres, telkenjare de leden van de Esperanto-Examen-Commissie, waarvan de Federatie deel uitmaakt. Eveneens maakt het Federatiebestuur een voordracht op van candidaat-examinatoren;
b. De afdelings- en distriktsbesturen zenden daartoe namen van leden, die bekwaam en bevoegd kunnen worden geacht tot het zitting nemen in de Examen-Commissie en het afnemen van examens;
c. Het Federatiebestuur heeft het recht, zo nodig, ook op de voordracht personen te plaatsen, die niet zijn voorgesteld door de afdelings- en distriktsbesturen.

Districts Mededelingen

DISTRIKT AMSTERDAM.

Secr.: F. ten Hagen, De Kempenaerstr. 58[1].

Dinsdagavond 18 Juni belegt het distrikt een bijeenkomst in gebouw „De Leeuw", Valkenburgerstraat, waar kdo Kotoulek uit Tsjecho-Slovakije zal spreken over de toestanden in zijn land. Opening zaal 19.30, aanvang 8 uur. Aan de werkende leden wordt verzocht bij de ingang een vrijwillige bijdrage à 10 cent te geven, werklozen zo mogelijk 5 cent, ter tegemoetkoming in de zaalhuur. Het belooft een interessante avond te worden. Stellen van vragen gewenst. **Zaterdag 22 Juni** in samenwerking met het provinciaal distrikt nachtwandeling in de omgeving van Haarlem. Fietsers komen samen om 20 uur voor het Rijksmuseum of een kwartier later bij de hoek Hoofdweg-Haarlemmerweg. Met de trein bij voldoende deelname à 60 cent retour om 21 uur, voor het Centraal Station. Terugreis kan individueel gebeuren. Betaalde opgaven moeten uiterlijk 14 Juni bij de distriktspenningmeester zijn binnengekomen.

DISTRIKT OVERIJSSEL.

Sekr.: Piet Heinstraat 35, Zwolle.

De distrikten Gelderland en Overijssel beleggen gezamenlijk een **weekeind op de Holterberg,** waarschijnlijk op **13 en 14 Juli.** Wij verwachten, dat de deelname aan deze excursie groter zal zijn dan ooit tevoren. Zij, die iets ten beste willen geven, kunnen zich dus voorbereiden en hun afdelingen daarvan in kennis stellen. De aan de afdelingen verzochte opgaven omtrent medewerkers enz. verwachten wij omgaand. Uitvoerige inlichtingen zullen zo spoedig mogelijk aan de afdelingen worden verstrekt.
Het distriktsbestuur vergadert op 16 Juni a.s. te Zwolle in gebouw „Palvu".

T. Goudbeek, secr.

DISTRIKT ROTTERDAM.

Secr.: Korfmakerstraat 90.

Ni organizis ekskurson per aŭtobuso. Estis por 34 personoj neforgesebla tago.
Antaŭ la belega aŭtobuso prenis nin fotografisto de „Voorwaarts".
Laŭ belaj vojoj ni atingis prezicatempe je la 11a h. Harlemon, kie kdo Goedejohan atendis nin. Je la 11.45 h. ni ekvojaĝis al IJmuiden, kie kdo v. d. Starre akceptis nin. Manĝinte, ni, sub la bona kaj humora gvidado de kdo v. d. Starre vizitis la markluzojn antaŭe klarigitajn teorie de v. d. Starre en la manĝejo.
Poste ni ekiris al la Ruino de Brederode kaj Blumendal.
Sub gvidado de Goedejohan ni vizitis la „Flora"n. Dum tri horoj la Verda Standardo nia flirtis tra ĝi. Miloj da homoj vidis ĝin kaj kompreneble ĝian simbolon, ĉar ofte ni aŭdis „jen Esperanto". Ankaŭ la verdaj standardetoj antaŭe sur la aŭtobuso bone efikis la tutan tagon.
Ĉiuj kontente iris hejmen, ĝuinte agrablan tagon. De ĉi loko ankoraŭfoje nian koran dankon al la kdoj Goedejohan kaj v. d. Starre, pro iliaj peno kaj organizado. Ĉi tiu ekskurso vere sukcesis.

D. Bourguignon.

DISTRIKT ZEELAND.

Secr.: Nieuwstraat 29, Souburg.

Donderdag 23 Mei werd de afdeling Middelburg „Unueco per Esperanto" **opgericht met 15 leden.** De kursus werd begonnen met 20 kursisten, dus is het werk van kdo Westdorp, die deze kursus in ons distrikt leidde, zeer goed geweest.
Nu allen aan het werk voor de derde afdeling in Zeeland.

Jac. J. Houtekamer.

DISTRIKT ZUID-HOLLAND.

Secr.: Banaanstraat 20, Den Haag.

Noteert het **nieuwe adres** van den penningmeester van het provinciale distrikt, Josselin de Jongstraat 1, Dordrecht. De giro blijft ongewijzigd 245542. Men gebruike alleen dit nummer om geen onnodige arbeid te veroorzaken.

UIT DE AFDELINGEN

AFD. A'DAM IV.

Op 10 April hielden wij onze 3e Jaarvergadering. Het bestuur werd als volgt samengesteld: 1e voorzitter: kdo Biesheuvel, 2e voorz:. D. Muller; 1e penningm.: H. Lamerus, 2e penningm.: P. Schiun; 1e secr.: M. Demmenie; 2e secr.: J. Sok; Asesoro: W. Stapel en als vertegenwoordiger van onze vakorganisatie kdo G. Kok.
Het adres van den secretaris is: M. Demmenie, 3e Oosterparkstraat 17[3], A'dam (O.).

J. Sok.

AFD. A'DAM V. „Zamenhofa Grupo".

Secr.: Geuzenkade 51[1].

Nia sekcio aranĝis festvesperon okaze de la 6 jara ekzistado. Preskaŭ 150 gekamaradoj ĉeestis ĝin. La programo enhavis i.a. infanteatraĵon de kdo Sanders, muzikon, deklamon de kdo Barbiers, teatraĵon „Per Esperanto al la mondpaco". Estis sukcesplena vespero.
La 7an de majo ni aranĝis akceptkunvenon por la novuloj. Multaj kursanoj de la vintraj kursoj ĉeestis. La prezidanto bonvenigis ilin en la „Esperantolando". Oni kantis kelkajn Esperantajn himnojn, kaj post la paŭzo kdo Brückenberger, nia aŭstra kamarado, rakontis kiel li fariĝis Esperantisto, en sia agrabla simpla maniero.
Gekamaradoj, vizitu regule la konversaciajn vesperojn, ĉiun mardvesperon en „Nia Propra Domo", Hudsonstraat 127.

Secr.

AFD. A'DAM X. „La Espero".

Secr.: Spaarndammerplantsoen 27.

Op 29 Mei gaf onze afdeling een feestavondje om het einde der kursussen te vieren. In een warm betoog dankte de voorzitter de kursusleiders, kdino W. van Otegem en kdo H. v. d. Elst. In de krachtige groei onzer Federatie zag spr. het bewijs, dat gelukkig nog niet alle idealisme gedood is. Vervolgens werden we aangenaam verrast door enige toneelstukjes in Esperanto, opgevoerd door de kursisten! Een vrolijk stukje muziek, waarbij onze Esp.-liederen gezongen werden, verhoogde de stemming. Als goed besluit schreven we **26 nieuwe leden** in. Voorwaarts en niet vergeten!

Secr.

AFD. ALKMAAR. „Vekiĝu".

Secr.: Paardenmarkt 3.

Pro foriro de nia prezidanto, kdo J. Bregman, la estraro nun konsistas el: Jac. Veen, prez.; J. Slikker, sekr.; P. Veer, kas.; Jb. Veen, 2a kas.; J. Roodlieb, 2a sekr.
Al kdo J. Bregman multan dankon ni ŝuldas pro ĉio kion li faris.
Gekamaradoj vizitu regule nian konversacian vesperon.

J. Slikker, sekr.

AFD. DORDRECHT. „Frateco".

Secr.: Josselin de Jongstraat 1.

Ook gedurende de zomermaanden blijft onze **conversatie-avond** op Dinsdagavond in het gebouw der A.N.M.B., Voorstraat 396. De voorzitster woont nu Singel 1 en de Secretaris Josselin de Jongstraat 1. De afgelopen kursus bracht ons een **tiental nieuwe leden,** laten deze ook trouw onze bijeenkomsten bezoeken en hun moeilijkheden in de grammatica ter sprake brengen; het eerste uur is geheel aan hun belang gewijd; maak er ook gebruik van.

P. v. d. Plank.

AFD. DEN HAAG I. Secr.: Veenkade 38.

Hago I kunvenis la 14an de Majo. La kursoj finiĝis, la membronombro plialtiĝas, sed ankoraŭ ne sufiĉe. La financaj rezultatoj ne estas brilegaj. Tial la sekcio decidis ĉesigi la propran konversacian vesperon kaj ĝin anstataŭi per **daŭriga kurso** je **lundo, por ĉiuj anoj vizitebla.** La plilertuloj povas viziti la ĝeneralan kunvenon je Merkredo. La delegito raportis pri la kongreso en Groningeno. Li nur plendis pri la fakto, ke la delegitoj parolis de siaj lokoj, tiel ke ne ĉiuj estis sufiĉe aŭdeblaj kaj kompreneblaj por tiuj, kiuj ne tre bone povas aŭdi.

G. J. Worst.

AFD. DEN HAAG III. (Scheveningen).

Secr.: Houtrustweg 300.

De 20e Mei hadden wij een vergadering waar ook de kursisten uitgenodigd waren. Wij wisten **19** kursusten **tot lid** te maken. Welkom in onze groep kameraden! Nu met spoed gewerkt aan de verbreiding van onze taal. Tracht ook de kinderen te doen deelnemen.
Met het oog op het kongres in het volgend jaar, dat een feestelijk karakter zal dragen, werden de leden, ook de nieuwe, aangespoord zo actief mogelijk te zijn.
Onze voorzitter, kdo Varkevisser en kdo L. H. van Benthem onze penningmeester, werden in het distriktscomité voor de ontvangst van het kongres als afgevaardigden gekozen.

J. G. Meere, sekr.

AFD. DEN HELDER.

Secretariaat: Asterstraat 19.

Na veel moeite is 't ons eindelijk gelukt, ook hier, in het Noorden van Noord-Holland, een afdeling van onze Federatie op te richten. We beginnen bescheiden met slechts negen leden, maar we hebben elkander beloofd, hard te zullen werken, om het aantal zo spoedig mogelijk te vergroten. We zullen ons voorlopig bepalen tot de inwendige zending, d.w.z. ons verder bekwamen in het spreken en schrijven van onze mooie taal. Tegen de tijd, dat kursusen gevormd moeten worden, zullen ook wij op de grote trom gaan slaan en een fikse propaganda voeren onder de arbeiders van onze stad, hetgeen hard nodig is. Met al deze goede voornemens gaan we nu aan het werk en we hopen, dat het zal slagen.
Het bestuur van onze afdeling is als volgt samengesteld: kdo H. Schouwvlieger, voorzitter; kdo. Wim Braakensiek, secretaris en kdino G. Giltjes, penningmeesteresse.

Wim Braakensiek, secr.

AFD. HILLEGERSBERG. „Unueco".

Sekr.: Jac. Ruysdaellaan 13.

Met een gezellige avond besloten wij onze winterkursus. De kursus onder leiding van kdino De Gans, aan wie onze hartelijke dank, bracht een **winst van 7 leden,** zodat onze afdeling nu 21 leden telt.
Wij wekken de nieuwe en ook de oude leden op, om trouw de conversatie-avond te bezoeken.

J. Verhaagen, secr.

AFD. HILVERSUM.

Secr. p.a. „Zonnestraal", Hilversum.

Bij het einde van onze begincursus hielden we met de kursisten en belangstellenden een „Letervespero", die een feestelijk karakter droeg.

De zaal was met tentoonstellingsmateriaal aangekleed, en door muziek, zang en declamatie heerste er een prettige stemming.
Nadat kdo Monnikendam een inleiding had gehouden over het algemeen belang van de internationale correspondentie, en het doel van de Federatie uiteen had gezet, gaven zich een **twaalftal nieuwe leden** op.

Gerri Bootsma, sekr.ino.

AFD. LEEUWARDEN.
Secretariaat: Poppeweg 20.

Onze afdeling kwam 4 Mei j.l. in feestelijke vergadering bijeen, wegens het vijfjarig bestaan. De grote zaal van de Zuivelbank bood een feestelijke aanblik, op de bestuurstafel prijkte en schat van bloemen, ook het verdere gedeelte der zaal was met bloemen en doeken versierd.
De voorzitter kon een talrijk publiek welkom heten, waarvan een groot aantal leden van de neutrale zusterorganisatie Frisa Esperantista Rondo (die een prachtige mand met bloemen had gestuurd), alsook esperantisten uit de provincie.
Met enkele woorden schetste hij de geschiedenis van de afdeling van de oprichting af, waarna hij aan twee der leden, n.l. kdino B. Bakker en kdo J. Brinkman, die het trouwst de vergaderingen gedurende hun lidmaatschap hadden bezocht, een boekwerkje als souvenir aanbood.
De voorzitter van Frisa Esperantista Rondo, de heer De Vries, bracht de gelukwensen van genoemde vereniging over. Hierna gaven een mandolineclub en ons zanggroepje op zeer verdienstelijke wijze enige nummers ten beste. (Zijn er afd. die bijv. de melodie van „Ho mia Kor' " willen bezitten, dan kunnen zij die aanvragen Verstolkstraat 10.)
Het spreekkoor declameerde daarna enige gedichten, waarna de spreker, P. Krijt uit Amsterdam, de feestrede hield.
Gedurende de pauze werd een zeer gezellige verloting gehouden, welke f 13.80 opbracht. De helft hiervan werd voor de blinde esperantisten bestemd, als bijdrage voor het braille-woordenboek.

Wij hielden een huish. vergadering op 24 Mei in „Ons Gebouw". De voorzitter kon 2 nieuwe leden welkom heten. Besloten werd met de groene vlag deel te nemen aan de betoging voor Geheelonthouding op Hemelvaartsdag. Door omstandigheden is de voorzitter H. Rijpstra genoodzaakt te bedanken als bestuurslid. In zijn plaats is gekozen: H. Schotsman.
Kameraad De Boer richtte daarna een woord van dank tot den scheidenden voorzitter. Hij memoreerde, dat deze de afd. Leeuwarden heeft opgericht en tot nu toe altijd de spil is geweest, waarom alles draait.
Een hartelijk applaus uit de vergadering onderstreepte deze woorden. Daarna werden verschillende zaken besproken, o.a het a.s. SAT-kongres in Parijs.

R. T.

AFD. MAASTRICHT.
Secr.: Ant. Bieleveltstraat 13.

Provizore la konversacia vespero okazas nur la unuan ĵaŭdon de ĉiu monato. Dum tiu tempo la kotizo estas 25 cendoj en monato.

AFD. OOSTZAAN. „Paco estu nia celo".
Secr.: Kerkstraat 144.

La finrezulto de nia kurso estas, ke **18 kursanoj** membriĝis. Estas belega rekompenco pro nia grava pasintvintra laboro.
Por 14 infanoj ni aranĝis daŭrigan kurson, gvidata de kdo Bruckenberger, kaj ni esperas, ke li sukcesos fari ankaŭ el ili bonajn esperantistojn.
La 29an de Majo okazis nia unua jarkunveno. Ĉeestis 23 membroj. La jarraportoj de la sekretario kaj kasisto troviĝas en bona ordo. Por la kreskado de la sekcio la estraro estis plivastigata per kdo G. Kruithof k kdo P. Homan.
Ni decidis fari je la **7a de Julio ekskurson per motorboato** al la Twiske, kaj poste biciklan ekskurson.

J. Schuitemaker, secr.

AFD. ROTTERDAM VIII.
Sekr. Wolphaertsbocht 66 a.

La 8an de Majo, ni aranĝis festecan kunvenon okaze de la finiĝo de la kurso.
La kunveno bone sukcesis. Ĉeestis proksimume kvindek personoj kaj en la paŭzo ni enskribis dudek novajn anojn.
Antaŭ la paŭzo paroladis la prezidanto, kdo A. Huizer kaj post li kdo C. Oosthoek pri „La vivo de Zamenhof". Sekvis komuna kantado kaj post la paŭzo la kdoj A. van Staveren, L. Snijders kaj A. Huizer prezentis teatraĵeton de kdo C. Oosthoek. Post tio sekvis parolado de kdo G. Brugman.

C. Brugman, sekr.

AFD. SCHIEDAM.
Secr.: Westfrankelandschestraat 130.

Op 2 Mei eindigde de beginkursus; dit was een heerlijk ogenblik.
Een der kursisten sprak in goed Esperanto enkele woorden van waardering tot de onderwijzers, hiermede tevens bewijzend, dat hun werk niet vergeefs was.
We hadden voor die gelegenheid kontakt gezocht met buitenlandse kameraden en het resultaat was, een achttal brieven uit evenzoveel landen. Dit was vooral voor hen, die juist de kursus verlaten hadden, zeer interessant. Zij kregen hierdoor een bewijs van wat esperanto voor hen kan betekenen wanneer men het niet bij studie alleen laat.
Donderdag 9 Mei een gecombineerde vergadering met onze afdeling Vlaardingen en de Katholieke Esperantisten uit Schiedam, waar Marg. Saxl over Denemarken sprak.
Deze vergadering is bijzonder geslaagd. Mej. Saxl weet de belangstelling te trekken en vast te houden.
Meer dan honderd bezoekers, maar waarom waren niet **al** onze leden tegenwoordig.
Het grootste succes is enkele nieuwe leden, hierop had niemand van ons gerekend.
De kursus leverde **20 nieuwe leden,** maar de gehele oogst is nog niet binnen.
Nu maken we ons gereed voor de nieuwe actie, voor de **groene maand.** Natuurlijk wordt dat een ongekend succes, nu er zo'n troep frisse werkers bijgekomen is.
Zij staan reeds te trappelen van ongeduld om aan het werk te gaan. Nu, vrienden ik beloof je, het zal aan werk niet mankeren.
Daar hoort ge spoedig meer van. C.

AFD. VLISSINGEN.
Sekr.: Van Quakkelaarstraat 6.

Kdo Geljon werd als penningmeester gekozen daar kdo Pol, wegens werkzaamheden ontslag moest nemen uit het bestuur. Voor het vele, dat kdo Pol voor ons ideaal gedaan heeft, sprak de voorzitter woorden van dank.
Verder werd besloten, om de op te richten afdeling in Middelburg, de Krestomatio te schenken, als grondslag voor een biblioteek.
De voorzitter sloot, met een krachtige opwekking om juist in deze tijden pal te staan voor ons ideaal, en nu vast adressen te verzamelen voor de volgende kursus, de goed bezochte bijeenkomst.

H. Oosthoek, secr.

AFD. WORMERVEER. „Kunigita per Esp."
Secr,. Noorddijk 66.

La 9an de Majo okazis nia 20a jarkunveno. La prezidantino bedaŭris, ke tiom da membroj mankis, sed povis bonvenigi multajn gastojn, kursanojn el la kurso de kdo Brückenberger. La raportoj de la sekretario, kasistino k libroservo estis senrimarke aprobataj. Prez. kaj kasistino estis aklame reelektataj. Kdo Mijsen estas anstataŭata de kdo G. Woud kiel sekretario. La prez. dankis al Mijsen pro la faritaj laboroj. En la festa parto de la vespero, kdo Ter Haak recitis deklamaĵojn. Kdo Zwart direktis vortojn de ŝato al la 3 restintaj fondintoj de la esperanto-klubo, kdo Heinhuis kaj la geedzoj Woud, kaj prezentis florkorbetojn. La prezidantino Bruyn-Bas fermis la kunvenon post danko por la kunlaboro de kdino Fleumer-Teeling (violono) k Jb. ter Haak kiu dum tiom da jaroj agrabligis niajn jarkunvenojn per kvodlibetoj kaj tombolo.

Lundon la 20an de Majo kdo v. d. Starre — nia distrikto-prezidanto prelegis al ni, pri la aspirado de la Bellamy-movado. Li havis atentan aŭskultadon kaj oni ankaŭ tre ŝatis lian deklamon de la poemo de nia majstro „La Vojo". La sekretario.

AFD. IJMUIDEN.
Secr.: Engelmuidenweg 58 (O.).

IJmuiden sloot op 9 Mei met een kursfina festeto de kursus voor beginners. Aanwezig waren ongev. 80 personen. Kdoj Bruckenberger en Agosti hielden een korte rede, de kursusleider kreeg 2 boeken als aandenken, door een der kursisten met enkele hartelijke esperanto-woorden overhandigd. Enkele meisjes verrasten ons met Esp.-liedjes terwijl de kursisten als aandenken een esp.-insigne ontvingen. De leidster van de kinderkursus, kdino Voogd, en de echtgenote van den kursusleider ontvingen bloemen. Lest, best **18 nieuwe leden** werden ingeschreven.
Maar.... waar zitten jullie toch, eeuwige wegblijvers?

—

16 Mei vergaderden we voor het eerst met de nieuwe leden. Opkomst bevredigend. Na een woord van welkom speciaal tot de nieuwelingen, deelt de voorzitter mede, dat **de afd. nu 59 leden telt plus 10 kinderen.** In verband met het 5 jarig bestaan op 16 Juli van de afd. werd een commissie gekozen. Besloten werd het feestje te houden in de groene maand.
Voorts zal alles in het werk worden gesteld om te voorkomen, dat het in de winter geleerde, in de zomer wordt vergeten. Uitstapjes, gezellige avondjes, Zondagochtendwandelingen staan op het programma. Met het oog op het a.s. jubileum werd een voorlopig zangkoor opgericht, waarvoor zich 18 gek-doj opgaven.

Opgelet leden!
Iedere Maandagavond van 8-10 konversatie. Donderdags van 6-8 voor de kinderen, van 8-10 repetities, enz. voor de leden. Alles in 't zaaltje van de Bellamy-groep aan de Zeeweg (naast garage Teune).

L. Castricum, secr.

SAT-RONDO ROTERDAMO.

La 19an de Majo kunvenis la R'dama SAT-rondo. Ĉeestis 40 gekdoj, inter kiuj malmultaj SAT-anoj.
Pro la malbona ekonomia situacio, alta valuto ktp, flanke de kelkaj aliaj kaŭzoj, ni decidis ne-inviti la XVIan SAT-kongreson, sed lasi tion al anglaj gekdoj en Manĉester, kiuj jam invitis, kaj atendi pli oportunan tempon.
Ni ree kunvenos la **23an de Junio,** matene je la deka kaj duono en la konstruaĵo „De Vereniging", Botersloot 101.
Ni pritraktos la 3an punkton de la antaŭa tagordo; plue kelkajn punktojn koncernantaj al la strukturo de la SAT-rondo mem.
Gek-doj, sciu vian devon kaj kunkonduku ne-SAT-anojn!